

Les gimnastes del Mabel amb tres ors a l'autonòmic

text i foto VICENT FERRER

Una vegada més el Club Mabel de Benicarló ha brillat amb llum pròpia en uns campionats, els autonòmics celebrats el passat cap de setmana en el Poliesportiu Ciutat de Castelló, on van participar amb quatre equips, tres dels quals van pujar al més alt del podi i un va acabar en la quarta posició.

La primera medalla d'or la va aconseguir l'equip prebanjami del club, format per Leire, Helena, Alba, Lucia Carla i Ohiane, que van realitzar un excel·lent exercici de mans lliures.

La segona medalla d'or va ser per el conjunt aleví, format per Sara Anna, Lia, Elena, Alba Andrea i Laura, amb un

exercici de mans lliures i tres pilotes.

El segon conjunt aleví va tenir una errada i es va quedar fora de les medalles en una exercici amb cinc pilotes que van realitzar Sara, Marta, María Laura, Paula i María.

I la tercera medalla d'or la va aconseguir l'equip cadet, realitzant un exercici molt coordinat amb tres pilotes i dues cintes, les gimnastes Elena, Sandra, Tania, Andrea i Clàudia.

Amb pocs dies de descans dos equips del Club Mabel començaran a treballar per a aconseguir, en altra competició, passar als Campionats d'Espanya, va assenyalar l'entrenadora Manola Belda, molt satisfeta del treball de conjunt realitzat per les seues gimnastes.

Cristina Vila Ruano millor esportista del Club Handbol Benicarló del 2010

text i foto CHB

Va començar la pràctica de l'handbol al Col·legi del Marqués de Benicarló quan tenia 10 anys, tenint com entrenador a Guillermo Segarra, dins de l'esport escolar.

Ràpidament, les seues condicions físiques van fer que destaqués com a jugadora i va formar part del Club Handbol Benicarló.

Als 16 anys va patir una greu lesió que la va apartar de la competició durant 1 any. Amb perseverança i dedicació va

superar aquests moments tant difícils. Cristina és el millor exponent del treball que el Club Handbol Benicarló realitza, al fomentar des de sempre el treball amb la base i en especial amb els equips femenins.

Cristina ha jugat al llarg dels darrers anys, començant amb un grup de xiquetes, passant per totes les categories base de l'handbol fins aconseguir formar part de l'equip sènior que milita actualment en la 2ª Divisió Nacional Femenina, destacant com a màxima golejadora i uns dels pilars fonamentals de l'equip.

la veu de Benicarló

CONSELLERIA DEMANA QUE ES LICITE LA MEITAT DEL PROJECTE PER A REGENERAR LA COSTA NORD

CADA SETMANA AL TEU QUIOSC!!!

la veu de Benicarló info

El PP comença la campanya electoral "Nacional" a Benicarló

CONSELLERIA DEMANA QUE ES LICITE LA MEITAT DEL PROJECTE PER A REGENERAR LA COSTA NORD

text REDACCIÓ

Mirant-lo des de fora, dona la sensació que ens estan prenent el pèl. Per al contribuent del carrer, que va a pescar o a banyar-se a la costa nord, no sembla tan complicat, però per els organismes oficials, que porten un grapat d'anys mirant-s'ho, pareix que sí. I tot, pel que sembla, per un grapat de vots. Els populars han sabut ficar-se a la butxaca als propietaris de les partides Riu, Surrach i Aiguaoliva i, en aqueixa línia de treball, els han promès, en castellà del seu, "el oro y el moro", cada vegada que han visitat Benicarló.

Tant és així que el consistori va arribar a incloure grans desenvolupaments urbanístics i elevades quotes d'urbanització en aquestes partides dins del

document de revisió del PGOU que es va remetre a conselleria per a la seua aprovació. I la pròpia conselleria, la mateixa que els va prometre als veïns carta blanca per a fer el que volgueren en la zona, ho va rebutjar quan ho va tenir entre les seues mans. L'ajuntament, en realitat, poc pot fer més que esperar que els organismes oficials realitzen les obres. I principalment el ministeri, que és qui ha d'actuar en el mar per a frenar la regressió. Pot ser ells siguen els més realistes a l'hora de fer els plantejaments, tot i que no és excusa per deixar als ciutadans anys i anys sense fer alguna cosa a la zona. La particular idiosincràsia d'aquest tram de costa, exposat als corrents i als temporals marins, està acabant amb les fràgils timbes d'argila.

Doncs ara, qui ix a la palestra és la conselleria. Un dels seus representants, Carlos Eleno, es va presentar la passada setmana a Benicarló amb un discurs impecable en el qual, per descomptat, l'administració autonòmica era la bona de la partida. Bé és cert que té raó Eleno quan assegura que no serveix de res actuar en la costa si abans no es frena la mar des de dins, competència en aquest cas del ministeri. Fer-lo seria de ximpler perquè és llençar els diners. Però també ho és fer-nos creure que si demà el ministeri aprovara la regeneració, l'administració autonòmica construiria el parc litoral. Sobretot perquè si fem cas del que ens arriba ací dels fons autonòmics, ja haurien d'haver vist com obres molt més urgents a la ciutat, i que

El CNB a la final del XXIX Jocs Esportius de la Comunitat valenciana

text i foto CNB

El cap de setmana passat 18 al 19 de juny es va celebrar en la piscina olímpica La Salera de Castelló la fase final dels XXIX JOCS ESPORTIUS DE LA COMUNITAT VALENCIANA, on es van desplaçar els nedadors alevins del Club Natació Benicarló que, al llarg de la temporada que ara acaba, han anat aconseguint mitjançant les diferents competicions, les mínimes necessàries per a poder participar. Els nedadors que al final han aconseguit passar la barrera cada vegada més

dura i exigent que imposa la Federació han estat els següents:

Marc Vea, 400 lliures i 200 estils,
 Claudia Barrachina, 400 lliures, 100 braça i 400 estils,
 Ester Segura, 400 lliures, 200 estils i 100 papallona,
 Alejandro García, 100 braça i 200 braça,
 David Curto, 100 braça i 200 estils,
 Cristina García, 100 braça i 200 braça,
 Gemma Rillo, 100 braça i 200 estils
 Ariadna Coll, 200 estils, 100 papallona i 100 esquena

A més també tenia mínima autonòmica l'equip de relleus femení en les proves de 4X100 lliures i en la de 4X100 estils.

Aquesta elevada participació en el campionat suposa un gran reconeixement per al Club Natació Benicarló, que ha passat de tenir una presència testimonial fa no molts anys, a ser un equip a tenir en compte de cara al futur en les categories superiors.

També aquest cap de setmana, el Club Natació Benicarló va participar en la Gala de l'Esport, presentant com candidat a millor esportista de l'any 2010, al nostre millor nedador de la temporada anterior, Carlos Fuente, i com candidata al premi a millor trajectòria esportiva, a la nostra estimada Isabel Muñoz, "mare esportiva" de tots els nostres nedadors.

Recordar als afeccionats a la natació que el pròxim cap de setmana **del 9 al 10 de juliol, el Club Natació Benicarló organitza una nova edició de les 24 hores de natació**, on tots els membres del Club, nedadors, pares i simpatitzants, mantindran viu l'esperit de la natació durant 24 hores ininterrompudes nadant a la piscina. Des d'ací animar als simpatitzants i amics a participar en una jornada inoblidable. Us podeu informar de com fer-ho i dels horaris en el correu al club o en la piscina municipal.

PRÒXIMES COMPETICIONS A BENICARLÓ

26 de juny, Travessia de Sant Pere.

31 de juliol, Travessia Peníscola-Benicarló.

L'equip benicarlando de motor He-li Team s'estrena amb podi

text i foto VICENT FERRER

En la seua primera participació en una prova de resistència, les Vuit Hores d'Alcarràs, l'equip benicarlando He-Li Team va aconseguir acabar tercer i pujar al podi en la seua primera carrera.

Els tres pilots benicarlandos, Pablo Herrero, David López i Miguel Muñoz, van participar en aquesta prova de resistència disputada en el circuit lleidatà d'Alcarràs, amb una Honda CBR 1000 RR.

Com novençans, van arribar al circuit amb el temps just per a iniciar els entrenaments lliures, cosa que els va obligar a descarregar tot el material amb celeritat i començar a donar voltes, primer, amb les gomes més gastades, per a comprovar com estaven després de dues hores d'ús. Després dels lliures va arribar la classificació, per a decidir en primer lloc la posició d'eixida en la graella i perquè els mecànics seguien practicant el canvi de rodes amb la màxima rapidesa possible. Va eixir Miguel en primer lloc per a aconseguir el que ells van entendre un bon temps, però que al final els va col·locar en la posició 17 de la graella, gens malament per a uns debutants.

En la carrera va ser David qui va prendre l'eixida, que va ser donada pel pilot del Dakar Marc Coma, amb gomes noves per a realitzar bons temps i estar en el quart lloc de la categoria, per a seguir-li al cap d'unes hores Pablo amb la idea de conservar la mecànica i pneumàtics, mantenint un bon ritme i en tercer lloc Miguel, al que li van tocar les gomes més gastades.

A les tres hores de carrera van començar els problemes físics per a David amb una contractura en el múscle, però encara així aconseguia el millor temps en una volta, marcant

bon ritme, suficient per a passar a la tercera posició, però a força de castigar molt les gomes. Un avantatge que li va fer canviar l'estratègia a l'equip benicarlando, eixint amb unes gomes noves i marcar una bona diferència davant l'equip que també lluitava per la tercera plaça.

Mancant quaranta minuts per al final l'equip benicarlando duia més d'una volta d'avantatge, però els rivals van anar retallant avantatge al traure al seu millor pilot i retallar cinc segons per volta, pel que les últimes voltes van ser molt tibants, però Miguel va saber aguantar per creuar la meta tercer, amb solos onze segons d'avantatge.

Gran festa en el box on tot l'equip ho va celebrar amb magnificència, debutar i pujar al podi no s'ho pensava ningú, i tot gràcies al bon treball dels mecànics, al la fortalesa de David, la regularitat de Pablo i la sang freda de Miguel en els últims compassos de la carrera.

Eleno va indicar que "si no ens concedeixen la declaració, nosaltres no podem fer res".

ve de la pàgina anterior

depenen de la seua administració, la construcció de l'Àngel Esteban i les carreteres de Peníscola i Càlig, o l'obertura del nou centre de salut, o la depuradora, entre altres, encara no les hem veït per enlloc. Pura propaganda electoral, ara que l'objectiu és derrotar a Rubalcaba a les urnes. La campanya ha començat a Benicarló. I a nosaltres, a banda del que portem anys sense rebre, se'ns continuarà caient la costa nord. Ah, per cert. Aquesta mateixa setmana s'ha donat llum verda a una nova regeneració (i ja van unes quantes) de les platges de Vinaròs. I això, dona que pensar.

QUE COMENCE JA LA REGENERACIÓ

Tot i així, la Generalitat Valenciana ha instat al Ministeri de Medi ambient a licitar la meitat del projecte de regeneració de la Costa Nord de Benicarló. En aquesta línia es va manifestar Carlos Eleno, director General de Ports, qui va aconsellar a l'administració central que "si no tenen capacitat per a fer els 3 quilòmetres de costa afectats, tindria sentit que tragueren un quilòmetre i mig" per a poder iniciar les actuacions de regeneració, urgents, per l'estat en que es troba aquest tram del litoral. Eleno va recordar que en l'actuació es troben implicades tres administracions: la local, l'autonòmica i la central. "El ministeri ha d'actuar en la part de baix, nosaltres en la part de dalt-mitjançant el desenvolupament del Parc Litoral- i la local, adaptant el planejament perquè puguem actuar", va matisar. Aquest repartiment de tasques ja va quedar clar en les diferents reunions a tres bandes mantingudes el passat any. El ministeri es va comprometre a finalitzar l'estudi que va encarregar sobre l'estat real i les

possibles actuacions a realitzar en la costa nord. Per la seua banda, el consistori va incloure en la revisió del PGOU que en aquests moments està redactant, les modificacions necessàries per a poder desenvolupar la regeneració. I conselleria va redactar el projecte de Parc Litoral, que en aquests moments està a l'espera de la declaració d'impacte ambiental.

Referent a això, Eleno va indicar que "si no ens concedeixen la declaració, nosaltres no podem fer res". Tampoc podrà l'administració autonòmica actuar si no ho fa el ministeri, va dir Eleno, doncs "fins que no tinguem protecció en la part de la mar", una acció que ha de realitzar l'administració central. Així les coses, de moment no es realitzaran actuacions des de cap de les administracions implicades, malgrat les contínues denúncies dels veïns i les reiterades denúncies que presenten de forma contínua en el jutjat. De moment segueix endavant la querrela criminal que, per presumpta prevaricació, van presentar els veïns de la zona

contra el ministeri de medi ambient per deixadesa de les seues obligacions reconegudes en la Llei de Costes. De fet segons un estudi redactat per la pròpia administració central, es fixava la data del 2013 com l'any que els habitatges de la primera línia es desplomaran si no s'actua abans. L'associació i l'estudi del ministeri constaten que cada any es perden entre 2 i 3 metres de costa a causa de la regressió del litoral per l'erosió marina. L'estudi que ara està realitzant el ministeri haurà d'aportar almenys tres solucions al problema de la regressió per a estabilitzar la zona. Les alternatives es descriuran expressament i haurien de ser acceptades pel director del treball abans del seu desenvolupament. Especialment, s'analitzarà l'estabilitat de cada alternativa, avaluant la viabilitat de la regeneració. L'elecció de la millor solució tindrà en compte el pressupost d'execució, el nivell d'impacte ambiental, el grau d'efectivitat considerat i la viabilitat jurídicoadministrativa de la solució adoptada, tenint en compte factors com la disponibilitat dels terrenys.

INAUGURAT CÉSAR CATALDO

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va inaugurar el carrer César Cataldo després de quasi un any d'obres. El vial, que uneix la zona del centre comercial amb el port pesquer i esportiu, ha requerit d'una inversió superior als 1'4 milions d'euros. L'actuació ha consistit a renovar el paviment, potenciant l'accés dels vianants i s'han eliminat les barreres arquitectòniques que havia anteriorment. Les obres han millorat també els serveis d'aigua potable, la xarxa de drenatge, de sanejament i de reg per als més de cent arbres que han plantat al llarg de tota el carrer. També s'ha renovat l'enllumenat públic i s'han soterrat algunes línies d'energia elèctrica. Carlos Eleno, director general de Ports, va explicar que la urbanització s'ha executat en dos trams diferents. En el primer, més proper a la zona comercial, "s'ha igualat el nivell entre la vorera i el carrer, que quedaran separats per mobiliari urbà". El segon tram (des de l'avinguda d'Ilecla fins a l'avinguda del Marquès de Benicarló), més proper a la zona marítima, té dos nivells diferenciats per a vorera i carrer i aparcament a banda i banda, mentre que en el primer tram només hi ha aparcament a un costat.

La urbanització del carrer César Cataldo és l'última de les actuacions previstes per a renovar la imatge urbana de la ciutat i se suma a les actuacions ja finalitzades en els carrers d'Ilecla (també finançada amb els fons del Pla Confiança), carrer de Colón, Hernán Cortés o avinguda de Catalunya.

D'aquesta manera, la connexió entre el nucli antic de la ciutat i el port queda del tot renovada, amb l'objectiu que tota aquesta trama de carrers pugui ser un important focus comercial per a la ciutat. La urbanització de César Cataldo és la quarta de les actuacions finançades pel pla Confiança que s'inaugura a Benicarló, després del Magatzem de la Mar, l'avinguda d'Ilecla i el vial Corts Valencianes III. En tres setmanes està previst que s'inaugure l'última obra del Pla Confiança, el pàrquing subterrani del carrer de Méndez Núñez.

LA TRANQUIL·LITAT TORNA A LES FALLES DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

La Junta Local Fallera de Benicarló ha començat a treballar contrarellotge per a recuperar el temps perdut. Quasi un mes d'incertesa ha durat el procés de renovació de president i nous càrrecs, a causa de un procés electiu que es va haver de repetir per les sospites que va alçar entre els presents en l'assemblea. Ara, amb Pedro Manchón de nou al capdavant de l'organisme, la maquinària fallera s'ha tornat a engegar amb més rapidesa si cap que en altres exercicis. La primera de les decisions que Manchón va haver de prendre va ser la de nomenar a la seua Junta Directiva que, en essència, és pràcticament la mateixa que el va acompanyar l'any passat, en el seu primer exercici com president de l'ens local. Així, els vicepresidents seran David Marzal Roca, Juan Vicente Ferrer i Fran Martí Flos. Al capdavant de la secretaria de l'organisme estarà Rosana Marzá Caldés, mentre que el tresorer serà Vicent Fuster Amela i el comptable, Adrián Flos Fresquet. El Protocol queda en mans de Jordi Brusca Calvet, mentre que els delegats de coordinació d'actes seran Sergi Beltrán Casanova, Fran Martí Flos i David Marzal Roca. L'organisme local tindrà representació en la Junta Central Fallera a través de Sergio Andrés Camañes i Juan Vicente Ferrer. Manchón va aconseguir el suport d'onze de les tretze comissions falleres que existeixen a Benicarló en la votació que el va ratificar en el seu càrrec.

Antonio Ruiz, que va ser triat com primer president de Junta Local Fallera a principi de l'exercici, malgrat manifestar la seua intenció de treballar per les falles de Benicarló, no ha volgut representar a la seua comissió en el màxim organigrama local. Amb la reelecció de Manchón les falles de Benicarló tanquen d'una portada un episodi de crisi interna que va saltar a la palestra després de la sorpresiva votació encaminada a designar al nou representant de l'ens. Malgrat que Manchón optava a la reelecció avalat per un balanç impecable al capdavant de l'organisme i amb el suposat suport de la majoria de les comissions, a l'hora de les votacions saltava la sorpresa i Antonio Ruiz assolía set dels tretze vots. Un recompte posterior desvetllava que dos dels presidents votaven a Ruiz en contra del que les seues comissions els havien indicat, el que va provocar que la Junta Local Fallera en ple dimitira. El debat es va traslladar a les diferents falles del municipi i les bases falleres es van mobilitzar. Després d'agitades assemblees en les diferents comissions de la ciutat, Ruiz va dimitir després d'estar solament una setmana al capdavant del màxim organisme local. Ara, Manchón compta amb majors suports en les comissions falleres i ha començat a treballar en el disseny del pròxim esdeveniment faller. L'elecció de la màxima representant fallera de la ciutat, la Fallera Major de Benicarló, serà triada en el transcurs d'una gala que se celebrarà el pròxim 9 de juliol.

David Escura Bonet millor trajectoria esportiva del Club Handbol Benicarló

text i foto CHB

Va iniciar la pràctica de l'handbol quan estudiava al Col·legi de La Salle, quan tenia 8 anys jugant amb l'equip escolar i participant en les diferents competicions locals i comarcals. Al mateix temps practicava la natació i allí va conèixer al que seria el seu primer entrenador Jesús Fresquet, el qual, veient les seues condicions físiques, el va introduir a la pràctica de l'handbol en el nostre Club.

Als 14 anys, va entrar en el Club Handbol Benicarló en la categoria cadet masculí, tenint diferents entrenadors, ha jugat en diferents demarcacions dins del camp. Començant per ser lateral quan era menut, fins a ser uns dels pivots de l'equip sènior.

Actualment, David juga en l'equip sènior masculí del CLUB HANDBOL BENICARLÓ que ha militat enguany en categoria 1ª Autonòmica Masculina.

Meritxell Sospedra Senar nova Dama del Club Natació Benicarló

text i foto CNB

Dissabte passat, 18 de juny, va ser l'acte de comunicació oficial de la que serà la nova Dama del Club Natació Benicarló per a la pròxima temporada 2011-2012, Meritxell Sospedra Senar. La felicitació va vindre de mans del seu President Antonio Saura acompanyat de nombrosos membres de la Junta del Club i familiars. La presentació oficial i la posada de la banda tindrà lloc diumenge que ve 26 de Juny en el menjar social que fa el club una vegada finalitzada la travessia al port de Benicarló.

La Dama del Club Natació Benicarló, Meritxell Sospedra, de 17 anys, ha finalitzat 1r de Batxiller a l'IES Joan Coromines. És nedadora del Club Natació Benicarló des dels 3 anys i està participant actualment en la categoria absoluta. En la seua extensa carrera esportiva té participacions en els Campionats d'Espanya a Madrid i Sabadell, mínimes autonòmiques i provincials així com nombrosos trofeus en aigües obertes a

la Comunitat Valenciana i Catalunya. I ara, des de la seua presa de possessió el proper 26 en el dinar que es fa per la Travessia de Sant Pere, ho haurà de compaginar enguany amb la representació del Club en els nombrosos i lluïts actes de la natació a Benicarló.

ELS MILLORS ESPORTISTES DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va reconèixer als seus millors esportistes en la Gala de l'Esport que es va celebrar en l'Auditori Municipal de la ciutat. Amb la presència de les dinou entitats esportives que existeixen en la ciutat, l'acte va servir sobre posar en relleu el magnífic estat de salut que gaudeix l'esport en la ciutat i les ganes que les entitats tenen de seguir treballant en aquest camp. Així, els tres reconeixements concedits per les pròpies entitats després de les votacions secretes van anar a parar a les mans de Julio Sánchez, Jessica Lores i el Club de Bàsquet Benicarló. El primer va merèixer el reconeixement a la Millor Trajectòria Esportiva. Sánchez pertany al Club Triatló Basiliscus i va participar per primera vegada en una competició en 1.988, en el Campionat d'Espanya de Bombers, cos al que pertanyia fins a la seua jubilació. En els anys 1.990 i 1.993 presa part dels campionats del món de Suïssa i París. És poc després, amb 50 anys, que canvia de pràctica esportiva, i inicia la seua trajectòria com corredor de fons. Maratons, mitges maratons, campionats en modalitat de ruta, pista, olímpades i diversos cross, són algunes de les proves que ha participat Juliol durant la seua carrera esportiva, aconseguint en moltes elles les primeres posicions en el podium. De moment, Julio, malgrat la seua edat, continua planificant carreres, com és el cas de la seua pròxima participació en els campionats d'Espanya de Mitja Marató a celebrar a Mallorca i Astúries, i les Olímpiades de Polícies i Bombers que es duran a terme a Nova York.

En el cas de Jessica Lores, rebia el premi al Millor Esportista de Benicarló de 2010 pels seus assoliments en el Club Atletisme Baix Maestrat. Jessica Lores Soto es va iniciar en la pràctica de l'atletisme en les escoles esportives del Club Atletisme Baix Maestrat des de les categories inferiors, inicialment com corredora de fons. Però el passat any va passar a realitzar carreres de velocitat, aconseguint excel·lents marques i classificant-se per a participar en els campionats d'Espanya de Nerja i Oviedo. Jessica també va ser seleccionada per la Federació Valenciana d'Atletisme para participar en els Campionats d'Espanya de Federacions Autònòmiques, i a més està inclosa en el programa de

tecnificació i seguiment de la Federació. També ha format part de l'equip absolut del Platges de Castelló. Entre els molts èxits que ha collit durant el passat any, destaca la primera posició en relleus 4x400 aconseguida a Castelló en el Campionat d'Espanya de Clubs Júnior, el passat mes d'octubre, així com també l'or en la mateixa categoria en la fase prèvia el Campionat d'Espanya de Clubs Junior celebrat a Múrcia.

Finalment el premi a la Millor Entitat Esportiva de l'any requeia en el Club de Bàsquet Benicarló, per la seua voluntat de formar als esportistes des de menuts, quan encara són xiquets i xiquetes. Les activitats diverses i el recolzament dels entrenadors al projecte de pedrera, a part d'encaminar-se a cercar futurs jugadors, i mantenir i reforçar els equips que es troben en lligues superiors, van dirigides a fomentar la pràctica de l'esport, fonamentalment del bàsquet, entre els joves amb l'esperit del joc en equip i el reforçament dels valors i aptituds que d'ell es desprenen, com per exemple compaïnerisme, disciplina, i sacrifici. El seu emocionat president, Enrique Besalduch, era l'encarregat d'arreglar el reconeixement que la resta d'entitats esportives de la ciutat li concedien. Tancava l'acte l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, qui va manifestar la seua intenció de seguir treballant per millorar les condicions dels clubs de la ciutat.

ELS GEGANTS BUSQUEN SOCIS

text NATÀLIA SANZ

Són els més aclamats cada vegada que ixen en cercavila per Benicarló, però la crisi està afectant a l'entitat més que a unes altres. I és que la falta de finançament públic impedeix que la Colla de Gegants i Cabuts repartisquen, com és tradicional, milers de caramels en les seues múltiples eixides per la ciutat. És per això que els seus integrants han decidit eixir al carrer per a demanar fons. La *replegà* traurà al carrer als famosos personatges per a recaptar finançament voluntari el divendres 1 de juliol pels carrers del centre de la ciutat i continuarà el dissabte 2 de juliol per la zona del mercat. L'entitat també busca nous socis ja que en l'actualitat, només la conformen 30 membres, insuficients per a traure al carrer als quatre gegants que tenen amb els seus corresponents cabuts. De moment, la colla treballa en la preparació de la seua 21 trobada anual amb altres formacions geganteras. La cita serà el pròxim 30 de juliol i per segon any consecutiu, se celebrarà fora de la setmana de festes patronals. L'experiència del passat any, demostra que hi ha més

afluència d'agrupacions i públic en aqueixes dates "perquè a l'agost moltes collas de gegants i cabuts estan de vacances i no assisteixen a les trobades, pel que celebrar-lo al juliol suposa que puguen assistir un major ventall de grups", explicava un dels components de la Colla, Óscar Nos. Per a l'entitat suposa un descans traure les celebracions de la setmana de festes, quan la colla té programada la seua participació en cinc actes diferents. Així, enguany es calcula que acudirán a Benicarló al voltant d'unes 15 colles.

Entre les que han confirmat la seua assistència es troben les de Vinaròs, Alcanar, Sant Carles de la Ràpita, Ulldecona, Borriana, Benicàssim, Badalona, Calafell, La Bisbal del Penedès i el Passeig dels Palmeres de Tarragona. Per regla general, l'agrupació benicarlanda els retorna la visita, encara que en aquest apartat també la crisi els està limitant la participació en diferents actes. "Cada any ens criden unes 10 colles llunyanes i hem de seleccionar perquè el pressupost és limitat. Desplaçaments com els que farem pròximament a Calafell i la Roca del Vallés suposen una despesa important entre gasolina, autopista i el transport dels gegants que no caben en un vehicle normal", va concloure Nos.

NOVA COMPOSICIÓ DE LA JUNTA DE GOVERN

text NATÀLIA SANZ

Dilluns es va aprovar la nova Junta de Govern Local de Benicarló, que té importants novetats per a aquesta legislatura. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló ha explicat que "abans es feia cada 15 dies, els divendres, però jo he volgut fer una a la setmana, llevant-li competències de tràmits administratius al ple". L'objectiu d'aquesta millora és agilizar els tràmits administratius de l'ajuntament i "que no hàgem d'esperar sempre a la celebració del ple l'últim dijous de mes, per a agilitar els tràmits per part de l'ajuntament". A

partir de la pròxima setmana, cada dimarts a les 11 del matí es reunirà la Junta, formada pels set tinents d'alcalde i l'alcalde. D'altra banda, Domingo ha recordat que una altra de les millores que s'han plantejat per a aquesta legislatura és el canvi d'horari de les Comissions Informatives, que passen a celebrar-se al migdia. L'alcalde va recordar que en la passada legislatura el consistori va invertir 60.000 euros a pagar hores extres als funcionaris que assisteixen als membres de les comissions en les reunions. "Si les realitzem al migdia, estan dins del seu horari de treball i per tant, no hem de fer aqueixa despesa. Si retallem per ací i retallem per allà, és bo per a l'ajuntament", va concloure.

Educador Social en Alaska

text REDACCIÓ

Factoria Els Sánchez escenificarà per fi a Benicarló l'obra Educador Social en Alaska. De gira des de maig del 2009 que va rebre el Premi Retines a Barcelona, ha actuat en més de 20 ciutats espanyoles i en sales tan prestigioses com el teatre Tantarantana de Barcelona, la Casa Encendida a Madrid, el Teatre de Ponent a Granollers, l'Escorxador d'Alacant o La Planeta a Girona. Más de 5.000 espectadors avalen un espectacle que continua de gira fent temporada en la sala Azarte de Madrid del 26 al 31 de juliol.

Educador Social en Alaska, interpretat per Rafa Sánchez conta el dia a dia d'un Educador Social perdut en uns serveis socials entre Extremadura i Alaska. Un espectacle proper, on l'humor i l'emoció es poden tocar.

Divendres 24 de juny. Mucbe(Convent de Sant Francesc). Dues passades: 21.00 hores i 23.00 hores. Preu:5€.

ES DERRUEIX UN EDIFICI MODERNISTA PER A ALINEAR LES FAÇANES

text NATÀLIA SANZ

De res va servir que conselleria prenguera cartes en l'assumpte, ni que la premsa local fera tot el que va estar en les seues mans per a impedir-ho, mitjançant la publicació del valor històric de l'edifici. Si no hi ha protecció, no hi ha salvació. I les antigues naus de Orero no la tenien, perquè ningú es preocupa a Benicarló de salvar el patrimoni.

Però Benicarló va poder per fi convertir en realitat una de les seues reivindicacions històriques: alinear les façanes de l'avinguda Marquès de Benicarló que era, en definitiva, del que es tractava. La resolució d'aquest problema urbanístic va poder fer-se gràcies a la demolició dels antics tallers i tenda de l'empresa naval Orero, ara propietat de Bancaixa Habitat. L'alcalde, Marcelino Domingo, va qualificar de "dia històric" l'enderrocament dels tallers, que suposarà "una millora per a la circulació, tant de vehicles com de vianants, per un dels carrers més transitats de la ciutat i amb més volum de turisme, per la seua proximitat a la platja". Tant és així que el propi consistori va ser l'encarregat de negociar l'enderrocament anticipat de les naus, que mentre l'empresa no puga construir, es

convertirà en aparcament. L'alcalde ha reconegut que "no ha estat fàcil" arribar a una solució definitiva però "finalment ho hem aconseguit". Segons ha confirmat el regidor d'Urbanisme, Pedro López, el solar que quedarà una vegada finalitzada la demolició superarà els 3.000 metres quadrats, dels quals 2.000 s'aprofitaran per a adequar un aparcament que ajudarà a pal·liar la falta d'estacionament, sobretot, durant els mesos de l'estiu.

El regidor també ha confirmat que es mantindran en peu els tres arcs de pedra que es troben en una de les naus, molt semblats als del Magatzem de la Mar recentment restaurat i que estan datats en el segle XVII. També s'ha fet un aixecament detallat d'una de les edificacions, una casa amb reminiscències modernistes de principis del segle XX, per si l'Ajuntament volguera reconstruir algun dia un habitatge de característiques similars. En Benicarló, només existien dues façanes emmarcades en aquest estil: la que ara s'ha derruït i la que acull la seu central de Bancaixa en la ciutat. Una vegada finalitze la demolició, que es pot allargar durant uns dies fins que els camions retiren tots els enderrocs, es procedirà immediatament a la construcció de les voreres i l'adequació del tram de carrer afectat.

Obrint Pas a Benicarló

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Divendres passat, l'IES Joan Coromines va tancar el curs acadèmic amb un acte de nivell: l'actuació en format acústic del grup Obrint Pas. Personalment em va semblar un èxit: per l'entrada (es va omplir l'auditori), per l'entrega del públic, pels valors que vehicula un acte així per als adolescents que acaben l'ESO. I, evidentment, un èxit musicalment parlant. Fa anys que m'agraden Obrint Pas, i tanmateix els darrers temps els tenia una mica arraconats. Però el seu nou disc, que fa unes poques setmanes que escolto, i ara aquest concert, m'han revifat l'entusiasme per aquesta formació.

Tenia dubtes sobre la capacitat d'Obrint Pas de fer un acústic. Ells tenen un estil i un directe molt contundents, difícil d'imaginar sense guitarres elèctriques. Però van demostrar que saben adaptar-se a un format més senzill sense perdre les seues essències. A més, van tenir una actitud molt pròxima amb el públic, molt natural. Van ser, és clar, reivindicatius, però sense acrituds, en positiu, amb optimisme. Una actitud de "tot està per fer i tot és possible". A mi em van convèncer.

D'altra banda, una vegada més el Coromines va actuar d'aglutinador d'una inquietud cultural i nacional que existeix a Benicarló i que no se sent representada oficialment. Mirant qui mana i el pa que s'hi dona, hom es creuria inclinat al pessimisme més absolut. I, malgrat tot,

Exilis

l'auditori estava ple de gent d'edats molt diferents que cantaven les mateixes cançons i tenien sentiments i posicionaments semblants. Ja en altres ocasions hem dit com són necessaris actes així, que ens facen adonar que som molts i que tenim força. Alguna cosa bull en l'exili interior benicarlando que vol sortir a la llum.

El concert va ser també un acte de reivindicació de l'escola en valencià, en aquests moments que el "nostre" govern valencià vol eliminar-la amb bones paraules i dissimulació. En diverses ocasions Xavi Sarrià i els seus companys van dir com s'havien conegut en un institut de València on estudiaven en valencià. Sense escola en valencià probablement no haurien aparegut uns Obrint Pas. No només perquè no s'haurien conegut, sinó perquè potser els hauria mancat l'impuls de base per a fer música en valencià, que és tenir el valencià com a llengua "normal".

De fet, deu ser aquest el motiu no confessat del decret d'escola trilingüe que ara vol imposar el govern del PP. No poden suportar, no poden permetre que l'escola en valencià puga donar gent que faça del valencià la seua llengua normal en tots els àmbits. Volen controlar ideològicament la societat valenciana, i els joves estudiants en valencià se'ls escapen de les mans, i acaben apareixent Obrint Pas, La Gossa Sorda i etcètera. Però no podran aturar l'onada de dignitat valenciana. Depèn de nosaltres.

CINISME

El de l'ambaixada d'Israel, que mostra "estupor" davant la sentència dels tribunals espanyols, que no han condemnat les conductes d'exaltació del nazisme d'un grup d'ultrass i els han absolt.

Aleshores, què hem de mostrar els ciutadans d'arreu del planeta, davant de les sentències absolutòries dels tribunals d'Israel, en relació als assassinats diaris de palestins, l'ocupació il·legal de territoris, l'aixecament de murs d'apartheid, la construcció que no s'atura de colònies a Cisjordània, el bloqueig de la població de Gaza, l'abordatge criminal a flotilles desarmades..., que aquell govern executa, dins i fora de les seues fronteres? "Comprensió" pot ser, perquè els pobres jueus viuen envoltats d'enemics, que els assetgen per tots costats i tenen "dret" a defensar-se? O esperen que encara els "felicitem", per combatre —en nom d'occident!— el terrorisme que campa per orient, atiat per les seues agressions incontrolades i impunes? Doncs ni una cosa —"comprensió"— ni l'altra —"felicitat", de les persones de bé, sinó condemna rotunda i sense pal·liatius, perquè el govern ultra israelià és un assot per a la humanitat, un perill planetari per a la pau i el principal generador d'antisemitisme, per les seues pràctiques genocides i de terrorisme d'Estat. Lamentablement.

D'ARA ENDAVANT...

D'ara endavant les Corts Valencianes es convertiran en un lloc de conductes morals exemplars...gràcies a la decisió del nou titular, l'exconseller Cotino, d'exhibir un crucifix, al costat de la Constitució i de la bíblia, a la taula presidencial, en jurar el càrrec.

D'ara endavant, doncs, cap exabrupte als portaveus dels grups de l'oposició, ni menyspreu ofensiu, ni acusació infundada, ni calúmia ordida, ni desqualificació gratuïta...Tampoc mentides i ocultaments quan es demane comptes al govern del sr. Camps, ni posar en dubte la paternitat coneguda d'alguna diputada, ni amenaçar als diputats incòmodes, ni insultar al president del govern central...Perquè tot això, que fins ara era l'esport preferit dels diputats "populars", serà pecat consumat davant d'un crucifix —ni que siga en record del jurament— i el nou president que es vanta de catòlic en actiu i d'opusdeïsta confés no ho tolerarà, expulsant —si arriba el cas— a ses senyories —"populars" of course!— que ho practiquen.

És així com, d'ara en endavant, les Corts Valencianes seran un espill de moralitat i bones costums.

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Segurament el tema de la setmana deu ser molt important per al futur del nostre poble, no tinc cap mena de dubte. És més, estic convençut que aquesta notícia haurà alegrat i tranquil·litzat un gran nombre de persones directament afectades pels excessos del nostre Barranquet. Però encara vaig més enllà i dic que aquells que en un moment donat es van penedir per haver-ne comprat una casa a la vora del barranquet, potser hauran obert ampolles de cava per a celebrar-lo. Fins i tot l'alegria haurà estat gran per als que tenen negocis allà on abans hi havia la fàbrica de Palau. Magnífic. Però el que passa és que després d'haver llegit el text de la informació, m'he fet un embolic i no he acabat d'entendre gairebé res, sobretot pel que fa a les actuacions previstes per a la canalització. Ja he dit moltes vegades que hi ha massa coses que no entenc i que no puc parlar-ne perquè em superen per tots els costats. Realment, no les entenc i per això no en parlaré.

És molt complicat això dels que salten les tanques de les escoles per a practicar esport o altres coses. No tots són tan joves ni volen practicar esports. Per un costat s'ha de tenir en compte qui hauria d'assumir la responsabilitat si algun d'aquests esportistes pren mal, perquè segur que de seguida li buscarien les pessigolles a algú, i suposo que ningú voldria ser el responsable d'unes conseqüències causades per un comportament no autoritzat per ningú. Jo he vist saltar tanques de col·legis i instal·lacions esportives a xiquets que no aixecaven un pam del terra, i no sé com no s'han trencat un braç o una cama. Suposo que s'hauria

de buscar una solució que ara mateix no tinc, però que hauria d'anar lligada al respecte i bon ús de les instal·lacions esportives.

Veig que el nou ambulatori està a punt de ser inaugurat. Diu que tres anys després de la col·locació de la primera pedra. Això, sense deixar de ser veritat, no acaba de ser cert del tot. Jo recordo que ja fa no sé quants anys, ja es va col·locar una primera pedra per l'anterior alcalde Mundo, el diputat Moliner i crec recordar que fins i tot va vindre el conseller de sanitat que ara mateix no em ve el seu nom al cap. Per tant, s'hauria de parlar de "la segona primera pedra", cosa que s'ajustaria més a la realitat. Aquesta duplicitat de primeres pedres em confirma que la primera de totes va ser una mera propaganda electoral, darrere de la qual no hi havia absolutament res.

Sort que a la notícia al voltant de la llum de les imatges que hi ha

a la pàgina cinc, han posat i situat la circumscripció electoral (també anomenada província) on es troba el nostre poble. Es veu que "redacció" volia deixar ben clara la ubicació de les dues poblacions, no fora cas que algun dels lectors de La Veu tingués algun dubte al respecte. Això fa poble, ens situa al lloc geogràfic concret i dissipa dubtes sobre la nostra identitat.

Així he arribat a la pàgina vuit i m'he posat a llegir l'article copiat de la revista "El Temps". He constatat que eixe metge de Vila-real que fa de conseller d'educació l'únic que fa és portar endavant les intencions d'un partit espanyolista i caspós que no soporta que hi haja gent que parla i vol ser educat en la seua llengua. Si, estem davant del començament del genocidi lingüístic, així que ens haurem de mobilitzar. No queda més remei.

TROBADA ENTRE EMPRESARIS DEL MOBLE D'ARGENTINA I DEL BAIX MAESTRAT

text NATÀLIA SANZ

Diversos empresaris del moble del Baix Maestrat s'han reunit amb una representació del sector del moble d'Argentina, composta per 8 empresaris i 3 representants de diferents sotssecretaries del Ministeri d'Indústria d'Argentina. La missió empresarial, organitzada per l'Institut Valencià de l'Exportació (IVEX), la Secretaria PyMEyDR, depenent del Ministeri d'Indústria Argentina, la Secretaria General Iberoamericana i l'Associació Comarcal d'Empresaris del Baix Maestrat (ACEBM), tenia com objective facilitar trobades entre els diferents empresaris per a aconseguir aliances estratègiques. L'obertura de la jornada, realitzada per Javier de Santos, secretari executiu de ACEBM, va analitzar les característiques específiques del sector del moble del Baix Maestrat, destacant dades com la important concentració d'indústries en la zona i la grandària mitja de les empreses en comparació d'altres zones productores nacionals. Després, va prendre la paraula Alfredo Roé, expresident de la Federació Espanyola d'Empresaris del Moble (FEDERMUEBLE) i membre de la Junta Directiva de ACEBM, per a explicar, en un primer punt l'evolució del sector en la zona des del seu origen amb l'empresa Mobles Palau, fins a les tendències que semblen marcar el camí futur. En un segon punt ha explicat a l'empresariat argentí el Pla de Modernització del Sector, confeccionat en la seua etapa al capdavant de FEDERMUEBLE. Aquest pla té com a conclusió principal la necessitat de concentració entre empreses del moble per a aconseguir una determinada i important dimensió que permeta ser competitiu en un mercat tan globalitzat i canviant com és l'actual.

Per acabar, Adolfo Espósito, director general del SEPYME, com a màxim responsable de la delegació argentina, va introduir breument les característiques de la indústria del moble a Argentina i la necessitat de col·laboració mútua entre els dos països per a reduir les dificultats que té cada país pel seu costat. Entre els beneficis d'aqueixa col·laboració estaria l'obertura d'un mercat que valora el moble produït en el Baix Maestrat pel seu modern disseny i qualitat. Pel que fa als beneficis per a l'empresariat argentí s'ha expressat en la possibilitat d'una transferència de coneixements tecnològics que els ajude a modernitzar un sector que s'assembla al del Baix Maestrat de fa tres dècades. La jornada es va tancar amb una visita a les instal·lacions de l'empresa BENICARLO MOBLE 2000, on els empresaris van poder comprovar tant la tipologia de producte com els mètodes de fabricació actuals.

SENSE AJUDES PER LA CRISI DEL COGOMBRE

text NATÀLIA SANZ

La Unió de Llauradors va denunciar que la major part dels productors afectats de la Comunitat Valenciana pels efectes del bacteri e-coli es van a quedar fora de les ajudes aprovades per la Comissió Europea. Finalment s'aproven ajudes per valor de 210 milions d'euros que cobriran únicament la meitat dels preus de referència de només cinc cultius: cogombre, tomàquet, enciam, pebrot i carbassó que hagen estat retirats del mercat des del 26 de maig al 30 de juny. No obstant això, queden fora els d'altres hortalisses així com el meló, el meló d'Alger o la fruita típica d'estiu com albercoc, préssec, prunera, cirera, nespra o nectarina. També cal afegir que aquells llauradors inclosos en organitzacions de productors podran incrementar la quantia de les ajudes. Donats tots aquests condicionaments, la Comunitat Valenciana serà, per tant, una de les principals perjudicades en les ajudes, segons el parer de la Unió. Holanda podria ser el país més beneficiat d'aquestes ajudes si tenim en compte la seua rellevància en la producció d'aqueixos cinc productes hortícoles, doncs el 67% de les exportacions dels mateixos en els mercats comunitaris provenen d'allí, per tan sols el 18% procedent d'Espanya. Paradoxalment els mercats espanyols estan inundant-se durant aquests dies de productes holandesos a preus rebentats, per exemple tomàquets d'aqueix país a 0,20 euros/kg.

L'organització agrària sol·licita a les autoritats europees que controlen fefaentment la retirada dels productes per a evitar la possible picardia que isquen de nou al mercat després de cobrar les ajudes i d'aquesta manera rebentar els

preus. La Unió creu que la Unió Europea ha "pres el pel" al Govern espanyol abans i amb l'aprovació de les ajudes doncs li ha conduït finalment a un sistema basat en la retirada de productes que ens perjudica enormement. Per això insta al Govern espanyol i a les comunitats autònomes afectades - entre elles la nostra- a engegar els seus serveis jurídics per a demandar a Alemanya pels danys i perjudicis ocasionats. El sindicat agrari assenyala que malgrat l'aixecament de l'alerta, la paràlisi dels nostres enviaments hortofrutícoles a l'exterior és total i la guerra de preus brutal. Per això reclama una campanya de promoció dels productes agrícoles espanyols per a reparar la considerable deterioració de la imatge dels mateixos a causa de acusacions infundades i lesives, però creu que els fons no poden eixir de les arques estatals sinó dels causants de les pèrdues que són Alemanya i la Unió Europea.

ve de la p gina anterior

que cadascuna de les seues paraules tingué el significat que l'autor els atribueix. Ho resumirem: de veritat existeix un "poble", que no té "estat" i que se sent "afectat" per "greus problemes"? No ho acabo de veure... De catalanoparlant encara se'n veu un o altre.

És cert que Benicarló no seria el mateix avui sense els anys que *La Veu* fa que ix al carrer. Modestament no canviem ajuntaments però els traiem els colors ("Ja fa disset anys que som un gra al cul d'algú" ha escrit un altre). A tots els colors. I això és necessari continuar fent-ho... ni que siga ajudats per l'alcohol. Ací no sabem si construïm un espai nacional i blablabla, ja sabeu, però sí que procurem que el poble estiga més net i siga més honest, que als polítics els caiga la cara de vergonya sempre que calga, que amos i gossos respecten els béns i els espais públics, que no hàgem de fer tant el ridícul quan sortim de casa i coses d'eixa mena. Ja ens agradaria agarrar-los per la cua, els mercats eixos de la globalització,

però de moment hem d'actuar localment. Les fases de derrota ens poden durar un sopar, no més.

Vos direm que la discussió, per als qui no l'heu seguida, no sempre ha estat tan pedestre. En un moment donat els participants han passat dels quartos a la teologia i han aparegut les Escriitures, manuals d'arquitectura i d'economia i sants barons com Duran i Lleida, Orero i Manolete. En resum: entre nosaltres tenim apocalíptics ("No crec en el creixement sostenible, em semblen termes antitètics. Fins ara, el que es feia era que fotia tot un pet i, au, a tornar-ho a refer tot. Terrible, però real.") i possibilistes ("Amb eixa senzilla solució, fer recular la vorera oposada per mantindre l'amplada del carrer, s'haguera salvat la façana modernista d'Orero"), com a qualsevol taula de bar on no guanye el PP, que ja en són ben poques. I l'amo que mira que no se li avalote el galliner perquè li van les garrofes i promet *pan y toros* i mojitos per a tots si fan les paus.

En fi, el debat continuava a l'hora de tancar edició, que diuen els professionals. Després diran que no

es mou res. Si fins i tot al si del nostre modest mitjà, una colla de rojos llunats com melons de moro, on se suposava que tots teníem el mateix únic pensament, sí el de sempre, resulta que trobem vida més enllà de la brofegada. Alguna cosa es mou, és cert.

Indignats

Alguns tafaners també estaven indignats i així que, com no, també vam anar a la "passejada" reflexiva que es va fer el passat diumenge per a protestar per "com de bé" s'ho fan els nostres polítics, més preocupats perquè no faça fallida la banca i que la paradeta no canvie d'amo que perquè no faça figa la població. La veritat és que uns i altres i altres estan retratant-se bé. Ho van fer en campanya i s'han lluit durant les negociacions per a conformar les institucions. A la manifestació ens vam trobar un bon grapat de persones, més d'un centenar, que vam sortir a expressar la indignació per tot Benicarló. I a fe que ens vam deixar sentir... però de vegades penso que m'agradaria ser grec i que rebentara tot d'una vegada!

Indignats (i 2)

Certament els eslògans que corejava la gent mostren com s'esmola la imaginació quan pinten bastos. Així van cridar: "No hi ha pa per a tant de xoriço" o "No nos mires, únete" i més curiosa la pancarta de "Jo de gran vull ser... islandès". En fi, que tot i no ser Barcelona o Madrid, ací també vam tenir la nostra dosi d'indignació... tot i que molts se la miraven des de la barrera. Serà que a ells no els tocava?

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Transgènics al poble veí del nord Ja la ballem. Si fa unes setmanes patíem pel problema de si la soja era la causant de la *pepinitis* aguda que ens va provocar alemanya amb les aquelles declaracions i ja vaticinàvem que, si era transgènica, poc duraria el problema als mitjans i de seguida correrien “un tupido velo” (les pressions de les multinacionals són molta pressió), ara, per si no en teníem prou, ens hem assabentat que al poble veí del nord ens volen sembrar una altra plantació d'eixos transgènics, però d'arròs. No sortim del foc que ja caiem a les brases. I els arrossaires del Delta encara estan per obrir la boca. Quina mania tenen alguns d'adulterar les poques coses bones que ens queden. I damunt, això dels transgènics és com el cavall d'Atila, allà on cauen... arrasen. No deixen ni una planta “natural” viva. I com la plantació és experimental i a l'aire lliure qui la controlarà? Que els ho expliquen els indígenes de Brasil, Perú i Argentina que han desaparegut del mapa. És el que diem sempre els que vam aprofitar de xicotets els matins de *rebañito*: l'avarícia trenca el sac i qui tot ho vol, tot ho perd.

No tenim corporació!!!

Esglaiats ens hem quedat al descobrir-ho. Els tafaners hem sabut que el nostre ajuntament funciona de manera automàtica. Que no hi mana ningú? Que no tenim corporació municipal? Sembla mentida però no ho és. No és cap broma. Entreu al web del nostre *ilustrísimo hay-untamiento*, ací us posem l'adreça perquè no hàgeu de buscar-ho:

http://www.ajuntamentdebenicarlo.org/cor/pcor-membres.php3?g_idioma=v,

...i podreu comprovar que el que us diem és del tot ben cert. L'apartat de la “corporació municipal” està en blanc, ni membres ni delegacions. No sabem si és que el decret de

text LA COLLA DE TAFANERS

Marce encara no ha fet efecte o que, tal com va fer al final de la legislatura passada, encara no se'n refia, del personal i fins que no demostren la seua vàlua no els hi posarà la foto... públicament.

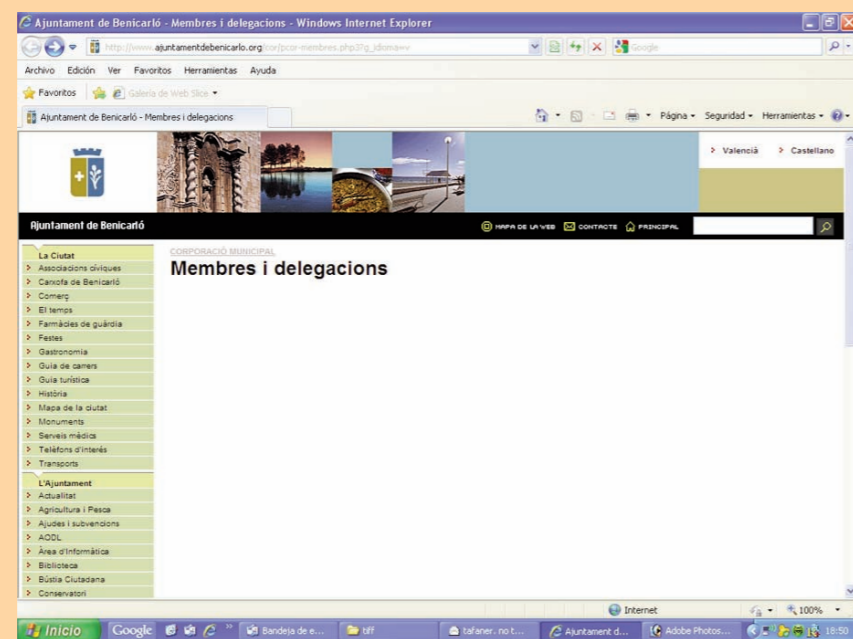
Perdut

Tenim entès que han perdut un regidor, del nou, de Benicarló per una plana d'un diari oficial d'eixos de notificacions. Interessats, fiquen-vos en contacte amb ell perquè el troben. Nosaltres, la setmana que ve que tindrem les dades, ja li donarem l'adreça a qui el busca.

La Veu viu a la xarxa

Els dies darrers sembla que ha tret foc la xarxa i que a la llista de correu de *La Veu* hi ha hagut més debat que a les assemblees de

l'11M. I tot perquè el lector per antonomàsia s'havia deixat anar, el xic, i, tot i celebrar públicament que els jòvens seguirem veient el món des de l'optimisme, com un mal averany, els ha recordat que l'optimisme, com la trempera, és cosa que es perd amb l'edat. I que a ell ja no li'n quedava gaire. I ací s'han agarrat alguns membres de la redacció. Mira que hi havia temes, home, a la pàgina 14, per exemple, amb la foto de la desfilada del circ que acaba d'arribar a la ciutat, però no, ells a la de sempre. Que si defensar il·lusionadament la construcció nacional del blablabla, ja sabeu, que si reivindicar la història de resistència, ergo de supervivència, que ha menat el català al llarg de tants segles. I enmig d'aquest allau de condemnes i claudicacions hi ha qui considera anècdotes com *La Veu* com un mitjà necessari contra el totalitarisme camaleònic i contra les consciències somortes. És allò vell de la botella mig plena o mig buida, no? De totes maneres, davant d'una expressió com “els greus problemes que com a poble sense estat i catalanoparlants ens afecten”, usada per un dels interlocutors, nosaltres seríem capaços de dubtar

Incerteses, esperances

text JOAN HERAS

L'home arriba, guiat per l'atzar o pel destí, a una plaça d'una ciutat petita. Ha deixat el seu estimat cotxe, company inseparable des de fa uns dies, arran del mar. Fa dies, molts dies, que recorre indrets, comarques, països sense saber ben bé on és i sense saber gens cap a on va però amb una clara certesa: no perdre de vista el mar. Ja fa una setmana llarga que s'allunya d'un naufragi personal, d'una ruptura dramàtica i dràstica i busca, resseguint el mar, aquest mar Mediterrani, avançant cap al sud, la serenitat necessària per refer el seu propi itinerari. Ha passat moltes hores al volant, concentrat en els revolts tortuosos de carreteres secundàries, perdent i retrobant el batec del mar sota la llum diversa del pas del dia, amb una guitarra esquerdada que omple l'espai petit de l'interior del cotxe i que l'acompanya de manera fidel en la seva road movie particular. I les nits passades en tristes habitacions d'hotel de carretera o a dins el propi cotxe. Sovint el nom precis d'una dona ressona, càlidament o com un tremolor sobtat, en qualsevol racó dels seus minuts. Sap perfectament que la distància física no és una solució acceptable ni eficaç, però ara no creu poder jugar en cap altre joc que no sigui aquest.

Aquesta petita ciutat li sembla, així, d'entrada, curiosa i fins i tot interessant. No té, almenys en tot el que ha vist fins ara, cap edifici especial ni cap element que li doni un traç distintiu. Però hi ha una certa atmosfera, un aire que, a més a més del mar, omple els racons d'uns carrers tranquils. Ara s'atura en una plaça i li crida l'atenció la presència d'unes tendes amb tot de gent pel voltant. S'apropa al grup de gent que escolta i parla i, des d'una educada distància, intenta entendre què diuen. No coneix aquesta llengua però té la sensació que entén de què va la cosa. De fet, en altres llocs ja ha vist un paisatge peculiar d'aquestes característiques i abans de sortir de casa, abans de trencar amb el seu present, havia llegit alguna cosa als diaris dels moviments que sacsejaven aquest indret de les terres del sud del continent. També s'adona que, una mica més enllà, tot creuant un carrer, uns policies guarden l'entrada d'un edifici que, sens dubte, deu ser l'ajuntament de la ciutat. Aquest carrer –que en aquest tram és una petita rambla amb un passeig peatonal entre dos carrils per a cotxes– representa una distància que pot esdevenir abisme entre dues realitats, entre dos móns, que comparteixen un mateix espai. El govern municipal representa el nivell més baix, més proper a la gent, a la ciutadania, d'una creixent jerarquia de poder que s'enfila fins a nivells molt alts i sovint gens transparents. L'home pensa si es pot establir un pont damunt d'aquesta petita separació física entre un grup de gent que vol que canviï substancialment la manera de fer les coses que ens afecten a tots plegats i

Fronteres

els qui, escollits com a representants del poble, sovint s'allunyen d'aquest i actuen per interessos diferents als que en teoria es van comprometre a defensar durant unes avorrides campanyes electorals. La distància entre els dos costats, entre les dues ribes, sembla que no hagi de ser impossible de superar. Però hi ha corrents que marquen direccions molt diferents. És clarament incert com es mouran els qui actuen a una banda i a l'altra. Potser és més previsible pensar que en el cantó oficial hi haurà pocs moviments, més enllà de proclames ben buides de prendre nota del que passa al carrer i de tenir en compte les reivindicacions –les sensates, diran– que es formulen a les assemblees. A l'altra banda del carrer, entre els qui passen nits a les places i munten assemblees per decidir-ho tot, el futur és potser més incert. Però alguna cosa ha canviat, alguna cosa ha començat i això obre, sense saber massa cap a on anirà tot plegat, esperances. La unió de moltes persones que, des d'opcions ideològiques i vitals diferents, comparteixen el sentiment que la cosa no funciona de cap manera i que cal prendre la iniciativa per moure peces, per canviar les coses, per avançar cap a una societat més netament democràtica, és ja només en aquest nivell un fet radicalment nou, interessant i esperançador. El nervi de revolta que ha sacsejat el nord d'Àfrica ha fet el salt cap a Europa pel camí més proper i natural.

L'home s'acosta una mica més al grup i s'asseu a terra. Ara estan parlant de les futures mobilitzacions. També ell se sent protagonista quasi involuntari, perquè no ho va meditar gens, d'una revolta personal. Se sent conscient de la pròpia incertesa però també sent la dèbil però convincent punxada de l'esperança. Com diu el tòpic, només cal esperar, cal deixar que el temps posi les coses al seu lloc. Però amb una condició: que el moviment no s'aturi, que la recerca sigui constant, que l'esperit estigui alerta i sigui crític.

Passen els minuts i comença a fer-se fosc. L'home decideix buscar un lloc on passar la nit. Potser li deixaran un raconet en una d'aquestes tendes.

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Uns pels altres...

Diuen que els benicarlandos som beneïts de mena. I és que... ja ens contaran com és possible que ens venguen la burra, amb perdó per l'animal que no té cap culpa, tantes vegades, i seguim confiant amb els mateixos.

Ens referim a les mateixes coses que fa anys i panys que haurien d'haver estat solucionades, i no ho estan, i ens referim als polítics que ens ho haurien d'haver solucionat... i encara estan.

Ara, aprofitant que el "Pisuerga pasa por Valladolid", que dirien els que ens governen a València, en la inauguració del carrer Cesar Cataldo, el conseller Eleno, ens conta que no tenim apanyada la regeneració de la Costa Nord perquè el Ministeri no ha fet la seua feina. Cert. Sense cap mena de dubte. Però...

El Ministeri fa ja un grapat d'anys que va marejant la perdiu amb informes i contrainformes mentre aquella part de costa desapareix a passes aegantades i ningú fa absolutament res. Segurament, la seua actuació, serà, quan ja no quede costa a regenerar. Ara, tampoc és que Conselleria siga la germaneta de la caritat atès que, a l'hora de la veritat, quan manaven els del seu partit a Madrid, i ací era alcalde Mundo, tampoc es van esblagar molt per solucionar-lo.

De tota manera el més divertit del cas és veure com Conselleria li passa la tisora, de manera contundent, a la part del PGOU benicarlando que afecta a eixe tram de costa, només cal consultar les hemeroteques, i d'això cap propietari en parla, ni tampoc l'administració local.

Simplement al senyor conseller se li oblidava que fot per terra l'alt grau d'edificabilitat que volien els propietaris i no diu res de la part que a ells els pertocaria, del que costaria i d'on sortirien els milions, amb l'excusa que sense l'actuació del Ministeri seria una tonteria actuar. I no passa absolutament res!

Com diu el conseller tres són les administracions implicades, cert. Com és la frase aquella tan coneguda "Tres eran tres... i ninguna era buena".

Ah, al nostre poble veí del nord comença una nova regeneració.

CARXOFA I PANISSOLA

CARXOFA: per a totes les escoles i, en particular, els AMPAs de les escoles de Benicarló. Dissabte a la nit feia goig passejar pel poble i comprovar que les festes als coles ho són de germanor. Un èxit de participació. També un trosset de carxofa per als mestres que esta setmana acaben les classes, després d'un any d'ensenyar als xiquets i les xiquetes del nostre poble a saber un miqueta més... Una tasca molt important per formar els futurs ciutadans.

PANISSOLA: per als polítics que pensen que som bobos... després d'un grapat d'anys de democràcia, ja sabem com sé les gasten. Bé un senyor de fora a fer la visita guiada de torn, promet i promet, i... la culpa és de Zapatero que no vol invertir a Benicarló. Ara, de les altres coses que ens falten també fa un grapat d'anys i les hem més que pagat, depuradora, carretera Benicarló-Càlig i Peníscola, l'escola de l'Àngel Esteban, etc., que si depenen d'ell, d'això... no toca. Ni tenen vergonya ni la coneixen.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2011)

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon _____
Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura; _____ a dia ____ de _____ de 2011

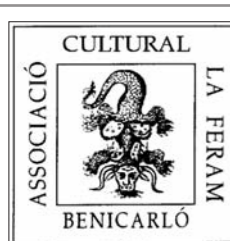
Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____
CODI DE COMPTE _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

